

HOVEDSAKEN

«NORWAY, STOP CHILD KIDNAPPING!»

I 22 land verden over demonstrerer
titusenviis av mennesker mot norsk
barnevern, på grunn av ett vedtak i en

bygd på Vestlandet. Hva skjedde etter at fem barn i Naustdal ble tatt fra foreldrene?

AV

Ingunn Røren, Eystein Røssum,
Eirik Brekke (foto)

Publisert

06.feb. 2016 06:00

DEL

BARE VINDEN HØRES ved den vesle husklyngen i Naustdal kommune. Ingen barn som leker, ingen som roper. I andre etasje er barnerommene tomme og mørke i det velstelte huset på tunet. Kun de fargerike figurene i vinduskarmen vitner om at det inntil nylig bodde fem små barn her.

Ingen som går forbi vil tenke at dette huset, og familien som bodde der, er sentrum i en sak som har skapt voldsomt oppstyr verden rundt.

Høsten 2015 fortalte et barn i Naustdal at foreldrene innimellom slo. Faren gjorde det mest, moren litt. Ikke sånn at barnet ble skadet, men nok til å bli lei seg. Det samme gjaldt søsknene. Barnet sa det til en voksen utenfor familien. Den voksne varslet barnevernet.

INGEN KUNNE FORUTSE dramatikken den bekymringsmeldingen skulle utløse. Mange tusen mennesker har de siste ukene deltatt på demonstrasjoner i 22 land, alle med utspring i et vedtak i en spredt bebygde kommune på Vestlandet. Saken er blitt så omfattende og betent at til og med statsminister Erna Solberg har måttet rydde plass i kalenderen for å håndtere den.

Fembarnsmoren i Naustdal har fortalt at hun var hjemme med de minste barna og ventet på at de to eldste skulle komme hjem med skolebussen. De kom aldri. Isteden kom beskjeden om at barnevernet hadde hentet barna på skolen, og akutt plassert dem i beredskapshjem. Samme dag hentet barnevernet de to mellomste barna, begge i barnehagealder. Bare babyen, som fortsatt ble ammet, var igjen hjemme hos mamma og pappa. Dagen etter hentet barnevernet den tre måneder gamle gutten, og plasserte også ham i beredskapshjem, har hun fortalt. Foreldrene ble siktet for vold mot barna, som alle er under 11 år gamle.

STRIDDET ER TO HJELT ULIKE versjoner av hva denne saken handler om.

Naustdal kommune akutt plasserte fem barn i november. Det har ført til

Myndighetenes versjon: Her er det foreldre som er voldelige mot barna sine, som er avbildet har ingenting med den aktuelle barnevernssaken å gjøre. barna kan ikke være hjemme.

Foreldrenes versjon: Det har kun vært snakk om dasking på baken. Ungene er blitt dratt i ørene i opphetede situasjoner.

PÅ AVSTAND ser det ut som et gigantisk 17. mai-tog, med hundrevis av norske flagg. Men noe er galt. Musikkorpset, bunadene og hurraropene mangler. Marsjen er helt stille, uten fløyter og jubelrop. Småbarnsfamilier og kjærestepar, besteforeldre og skoleunger, oldinger som så vidt greier å holde følge, en mann i rullestol - i samlet flokk toger de taust mot den store, vakre plassen utenfor den katolske katedralen i byen Sibiu i Romania.

- Jeg forstår det ikke. Jeg kan ikke tenke meg noe verre enn å miste ungene mine, sier Eddie Nuta (36).

På skuldrene sine har han minstejenta Ada. Treåringen holder en plakat med et norsk flagg over hodet. «Norway, return the children to their families!», står det på flagget.

Bak seg har de mange tusen andre rumenere. Også de holder plakater i været: «Stop Barnevernet». Bilder av et gråtende barn med håndjern og strekkode over magen. «Norway, stop child kidnapping».

)
e
r
å

EDDIE NUTA har aldri møtt den norsk-rumenske pinsevev-familien i Naustdal. Han kjenner ingen av slektningene deres heller, og er ikke med i pinsebevegelsen selv. Likevel var det han som opprettet Facebook-siden med oppfordringen om å bruke denne solrike lørdagsettermiddagen til å demonstrere.

36-åringen er trebarnsfar og IT-mann i et internasjonalt konsern med hovedkvarter i Hongkong.

- Jeg fikk høre om saken gjennom sosiale medier. Siden har jeg fulgt den tett. Det kan ikke være rett, det familien er blitt utsatt for, sier Nuta.

Familien som kjemper for å få tilbake barna sine på Vestlandet har ingen spesiell tilknytning til Sibiu - en gammel handelsby i Transilvania, midt i

Romania, med drøye 150.000 innbyggere. Likevel har folk gått mann av huse - slik de har gjort i by etter by i Romania de siste ukene. I Bucuresti, i Timisoara, i Constanta og en lang rekke andre steder som de fleste nordmenn neppe greier å plassere på kartet. Titusenvis har tatt til gatene i protest mot det de mener er et norsk barnevern fullstendig ute av kontroll.

Og ikke bare i Romania: Det har vært protester i Madrid, London, Dublin, Washington DC. I Barcelona, Roma, Brussel, Moskva - listen fortsetter, med byer på fire kontinenter. Enda flere er planlagt.

- **OM DET HAR VÆRT MYE?** Rådmann Øyvind Bang-Olsen i Naustdal sukker.

- Det har tatt pusten fra oss.

Han henter frem en pappeske fra under pulten på kontoret.

- Vi har aldri opplevd så stort press. Dette er bare noe av det som har kommet, sier han.

Esken er smekkefull av postkort og brev. Samtlige er adressert til «Barnevernet, Naustdal, Norge».

Alle postkortene handler om det samme: at den norsk-rumenske familien må få tilbake barna sine. Noen er saklige i tonen, andre brev ledsages av bilder av barn i bur og tegninger der norsk barnevern fremstilles som djevelen selv.

BREV TIL BARNEVERNET I NAUSTDAL hentet de fem barna i midten av november.

Først var det ingen spesielle reaksjoner utenfra. Så, midt i romjulen, eksploderte det. Den første timen kommunehuset var åpent 4. juledag, kom det 20 telefoner fra utlandet til den vesle kommunen. Samtlige ville si sin mening om barnevernssaken. Noen var rolige, noen hissige.

Det ringte og ringte. Flere hundre telefoner.

- Til slutt måtte vi få en ansatt på Nav til å være telefonvakt. Min viktigste jobb ble å skjerme de ansatte i barnevernet slik at de skulle få behandle saken i fred, mens vi andre tok oss av mengdene med e-poster, telefoner og brev. En periode måtte vi slutte å ta telefonen når det ringte fra utenlandske numre.

Rådmannen blir alvorlig.

- Støyen utenfra skal ikke få påvirke saksbehandlingen. Det kommunale barnevernets jobb er å sikre barn i hverdagen, og ta vare på sårbare og utsatte barn, sier han. Rådmannen uttaler seg på vegne av barnevernet.

DET BOR 2700 MENNESKER i langstrakte Naustdal. 20 personer jobber på kommunehuset. Normalt får de styre på med sitt. Nå er de plutselig i sentrum for en voldsom oppmerksomhet fra andre land. Bare forrige uke var det store demonstrasjoner i India, Australia, Canada, USA, Polen og Romania.

I 2014 var Naustdal blant Norges dårligste når det gjaldt ressurser til barnevern, og Fylkesmannen i Sogn og Fjordane var bekymret for kvaliteten på barnevernstjenestene i kommunen. I løpet av det siste halve året har antallet ansatte i barnevernet gått fra tre til fire. Rådmannen mener situasjonen er langt bedre nå.

- Barnevernet vårt er kompetent, sier han.

FOLK SOM GENERELT er skeptiske til alt barnevernet gjør, har hevet seg på protestene. Nylig ble bilder av alle lærere på et bestemt trinn på en av bygdens skoler, samtlige ansatte i barnevernet, ordføreren og rådmannen selv lagt ut på en barnevernkritisk side. Brudebilder, private bilder fra fjellturer, fullt navn og i noen tilfeller adresser. Alle står på en slags fy-liste over folk som varsler barnevernet.

- Våre ansatte blir bekymret for dette, det er klart. Vi har kontaktet politiet, og bedt de ansatte stenge dette ute så godt de kan.

Rådmannen prøvde lenge å følge med på alt som dukket opp om saken i sosiale medier og utenlandsk presse. Nå har han gitt opp.

- Det er overveldende mengder, det nytter ikke å følge med. I begynnelsen

prøvde jeg å ha en dialog på sosiale medier, i et forsøk på å rette opp informasjon som ble spredd som absolutt ikke var riktig. Men jeg nådde ikke gjennom, sier han.

ANTALLET FACEBOOK-SIDER, blogger og nettsteder som omtaler Naustdal-saken øker jevnlig, i mange land.

- Vi må bare erkjenne at det er en del av den medievirkeligheten vi lever i, men jeg må oppfordre publikum til sensitivitet. Det er små barn involvert her, og alt som skrives om dem vil følge dem gjennom livet, sier Bang-Olsen.

Foreldrene som ble fratatt barna skal ha erkjent at de har brukt mild vold i oppdragelsen, men mener at barnevernet burde ha gitt dem veiledning og satt inn tiltak i hjemmet før de overtok omsorgen for barna.

- På generelt grunnlag kan jeg si at barnevernstjenesten har plikt til å undersøke innholdet i en bekymringsmelding. Dersom alvoret i meldingen tilsier at hjelpetiltak ikke vil være tilstrekkelig, må barnevernet vurdere plassering av barn med hjemmel i frivillighet, eller tvang.

- Har barnevernet i Naustdal håndtert denne saken på en god måte?

- Jeg nøyer meg med å vise til at Fylkesmannen i Sogn og Fjordane har vurdert å igangsette tilsyn av kommunen på bakgrunn av denne saken, og kommet til at det ikke var nødvendig.

«**EKSKLUSIVT!**» Det blinker øverst i TV-skjermen. Programlederen ser alvorlig inn i kamera, forteller at dette er en av de mest dramatiske sakene de noen gang har presentert på kanalen Antena 3 Romania. Seks personer, inkludert høytstående politikere, er på scenen. Bak dem, på en diger skjerm,

er det bilde etter bilde av fem norske barn. Smilende i sofaen mens de blåser såpebobler, festkledd i bunad med mor og far, på ferie i USA, i lek på tunet i Naustdal.

- I november ble disse barna tatt fra foreldrene sine av myndighetene i Norge, uten noen forklaring, bare en beskyldning om «radikal kristendom», sier programlederen.

Mange av foreldrenes støttespillere mener norske myndigheter har tatt barna fordi de frykter kristen indoktrinering.

- Rektor reagerte da ett av barna sang en kristen sang på skolen, hevder faren i programmet.

FAMILIEBILDENE RULLER over skjermen mens programlederen beskriver hvor velklede, veloppdragne og glade barna er. Så kommer foreldrene inn via Skype, på storskjerm i studio. Begge presenteres med fullt navn og yrke. Far holder rundt skuldrene til mor. Han er fra Romania, men har bodd i Norge i ti år med sin norske kone. Hun snakker flytende rumensk etter et langt opphold i landet for å hjelpe rumenske gatebarn.

- Det kom frem at barna sa de var slått hjemme innimellom, forklarer far.

- Har det skjedd, spør programlederen.

- Bare klaps på baken, og de har blitt dratt i ørene. Vi visste at det ikke var lov med slike korreksjoner i Norge siden min kone er vokst opp her, men det var likevel situasjoner der det skjedde, sier far.

- Det skjedde kun i situasjoner med stress, når jeg hadde et barn i armene og middagen kokte, samtidig som de eldste barna kranglet, sier mor.

Programlederen snakker om at det er tradisjon for små fysiske korreksjoner av barn i Romania og flere andre land.

- Var det mer voldelige slag enn det, spør han.

- Nei. I Romania er ikke slike ting regnet som vold. Det var bare klaps på baken, fysisk korreksjon av oppførsel, svarer moren.

En politiker i panelet bryter inn.

- Dette er misbruk av makt. Et barn sier det blir klapset innimellom, så går

staten inn og tar fem barn med makt. Norges handlinger er forbi enhver logikk og fornuft, det er uforståelig å plassere fem barn hundrevis av kilometer fra foreldrene.

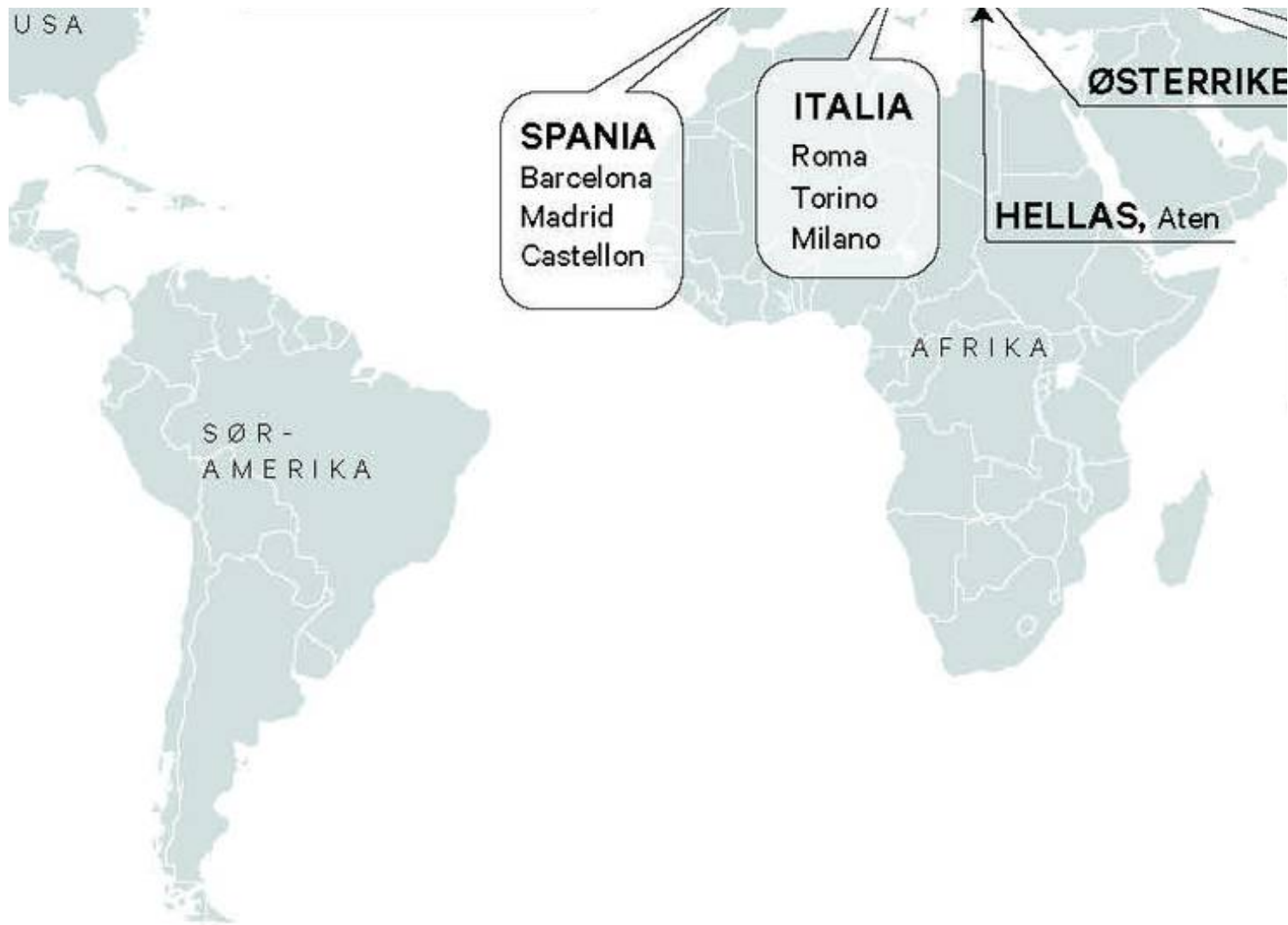
Det 40 minutter lange TV-innslaget er bare ett av mange reportasjer om saken i rumensk presse.

- Barna er tatt på en brutal måte av en organisasjon dere må huske har et svært dårlig rykte: barnevernet, sier en senator.

Bak ham vises bilder av barna mens de er på fisketur i Norge. Moren forteller gråtkvalt at hun ikke har sett de to eldste barna siden november, og at det er fem uker siden hun så de to mellomste barna.

- Det er umulig å si mer etter å ha hørt denne historien, sier programlederen.

MENS DEMONSTRANTENE rundt i verden hevder at barnevernet i Naustdal har kidnappet fem uskyldige barn, mener politiadvokat Sissel Kleiven at det ikke er noe spesielt med saken som ligger på hennes kontor. Siktelsen mot mor og far gjelder straffelovens paragraf 282, mishandling i nære relasjoner. Strafferammen er fengsel i inntil seks år.

Fakta: Her har de demonstrert mot norsk barnevern

AUSTRALIA: Brisbane,
Melbourne

CANADA: Ottawa, Toronto,
Vancouver

DANMARK: København

ENGLAND: London

ESTELAND: Tallin

HELLAS: Athen

INDIA: Kolkata, New Dehli

IRLAND: Dublin

ITALIA: Milano, Roma, Torino

LATVIA: Riga

LITAUEN: Vilnius

MOLDOVA: Chisinau

NEDERLAND: Haag

POLEN: Warszawa

ROMANIA: Arad, Bala Mare,
Bacau, Brasov, Bucarest,
Bistrita-Nasaud, Cluj-Napoca,
Constanta, Deva, Lasi, Oradea,
Satu Mare, Sibiu, Targoviste,

Targu Mures, Timisoara

RUSSLAND: Moskva, St.

Petersburg

SLOVAKIA: Bratislava

SPANIA: Barcelona, Castellon,
Madrid

TSJEKKIA: Praha

TYSKLAND: Frankfurt

USA: Houston, San Fransisco,
Washington

ØSTERRIKE: Wien

- Sett fra politiets side er dette en helt vanlig familievoldssak. I avhør har foreldrene erkjent å ha brukt vold i oppdragelsesøyemed, sier Kleiven.

Det eneste spesielle med saken sett fra politiets side, er at Kripos har vært inne i etterforskningen. Årsaken til det er at det yngste barnet bare er noen måneder gammelt.

- Foreldrene er i utgangspunktet siktet for vold mot alle de fem barna, men siktelsen kan bli endret, sier Kleiven.

Etter det BT kjenner til har begge foreldrene erkjent bruk av mild vold som en del av oppdragelsen overfor noen av de eldste barna, men ingen av de yngste.

Etterforskningen er snart ferdig. Saken vil bli sendt til statsadvokaten i løpet av kort tid.

- Det er bra samsvar mellom det barna har fortalt og det foreldrene har erkjent, sier Kleiven.

- Hva slags vold er det snakk om?

- Det vil jeg ikke gå inn på mens saken etterforskes, men det er ikke snakk om fysisk skade på barna, sier Kleiven.

Ifølge Kleiven har religion ikke vært et tema i etterforskningen.

Foreldrenes forsvarere, advokatene Ragnhild Torgersen og Ingrid Eikum, ønsker ikke å kommentere saken.

BT har vært i kontakt med fembarnsforeldrene. De har uttalt seg til flere rumenske medier, men ønsker ikke å snakke med norsk presse foreløpig. Foreldrene skal ha anket fylkesnemndens vedtak om akutt plassering av barna.

DE TRE ELDSTE søsknene har vært i dommeravhør, mens de yngste barna er for små til å bli avhørt. Barna er plassert i tre ulike beredskapshjem, spredd over to fylker. Akkurat det har bidratt til å sette sinnene i kok i Romania - ikke bare er barna skilt fra foreldrene, de er også blitt skilt fra hverandre.

- Barna blir godt ivaretatt der de er. Ut over det vil jeg ikke kommentere detaljer i saken, sier barnas bistandsadvokat, Sidsel Rustad.

Men én ting vil hun gjerne si noe om. Som talsperson for de små barna reagerer både hun og barnas setteverge, Per-Atle Holmøyvik, på at bilder av barna spres i sosiale medier. Enkelte nettsteder navngir til og med hvilket barn som skal ha varslet om at barna ble slått hjemme.

- Det er forferdelig for barna at navnene kommer ut. Barn skal skånes i slike sammenhenger, og det burde alle forstå. De som opponerer mot systemet går ut med navnene for å få fyr på sitt angrep på systemet og barnevernet, uten å tenke over at de bryter barnas personvern, sier Rustad.

Bistandsadvokaten kommer til å kontakte eksperter for å se om hun kan få gjort noe med bildene av barna som florerer på ulike nettsteder.

JULAFTEN I FJOR, i Bucuresti: Både den rumenske hovedstaden og den norske ambassaden er pyntet til årets store høytid. Men for den norske ambassadøren og hennes nestkommanderende er det for tidlig å ta helg. De er innkalt til det rumenske utenriksministeriet. Tema: Barnevernssaken i Naustdal.

På dette tidspunktet har ambassaden allerede hatt noen uker helt utenom det vanlige.

- Det har vært ganske uvirkelig. Det må jeg si, sier ambassaderåd Herman Baskår. De har fått tusenvis av e-poster, telefonene har kimt, demonstranter har stått utenfor med plakatene sine.

Den lille staben har hatt sin fulle hyre med å prøve å nå ut med det offisielle norske budskapet: At norske politikere, ikke engang statsministeren, kan gripe inn i enkeltsaker. At den lovpålagte taushetsplikten gjør det umulig å kommentere detaljer i en barnevernssak. At det norske barnevernet ikke er en

stat i staten, uten rettssikkerhet eller uavhengige tilsynsorganer.

- Vi har også merket det i dagliglivet. Det blir noen spørsmål, fra naboer og folk vi møter. Det er ikke lenger så hyggelig å gå med en pin med det norske flagget på jakkeslaget - selv om alle er høflige og oppfører seg pent, sier Baskår.

PÅ SELVE JULEKVELDEN må ambassadør Tove Bruvik Westberg og en diplomatkollega la ribbe være ribbe og stille i utenriksministeriets lokaler.

Rumenerne er alt annet enn fornøyde. De kan fortelle om daglige henvendelser om saken fra journalister, parlamentarikere og andre. Hele 102 senatorer har signert et opprop med spørsmål om hva den rumenske regjeringen og landets president foretar seg i sakens anledning. Hva er det

som egentlig skjer, der oppe i nord?

De norske diplomatene blir i møtet utsatt for «utallige forsøk på å få informasjon (som ambassaden ikke har) om detaljer i saken», fremgår det av rapporten som ambassadør Tove Bruvik Westberg sendte hjem til Oslo samme dag, en liten time før kirkeklokkene ringte julen inn hjemme i Norge.

Rumensk UD gir også klart uttrykk for hvordan de mener saken bør løses: « ... farens utvidede familie burde overta ansvaret for barna», ifølge ambassadørens referat.

Forslaget blir fra norsk side møtt med at ambassaden verken kjenner detaljene i saken eller har noen formening om hvordan den bør løses.

Kommentarene og vurderingene som ambassadøren sender hjem til Oslo etter møtet, ønsker norsk UD ikke å gi offentligheten innsyn i. Rapporten BT har fått utlevert er sterkt sladdet.

PÅ NYÅRET ble saken en politisk sak mellom Norge og Romania på absolutt toppnivå.

Den rumenske statsministeren Dacian Ciolos har så langt holdt en lav profil utad i saken. Men i januar ba han om å få snakke med statsminister Erna Solberg personlig om barnevernshistorien. Å nekte ham det ville være brudd på alle uskrevne diplomatiske regler, og 15. januar hadde de to en telefonsamtale.

- Statsministeren understreket at det gjøres uavhengige evalueringer og at saken er under etterforskning. Hun fortalte også om den assistanse som ytes familier i en slik situasjon, skriver kommunikasjonssjef Trude Måseide ved

statsministerens kontor i en e-post.

Det koker ikke bare i de politiske kanalene mellom Norge og Romania.

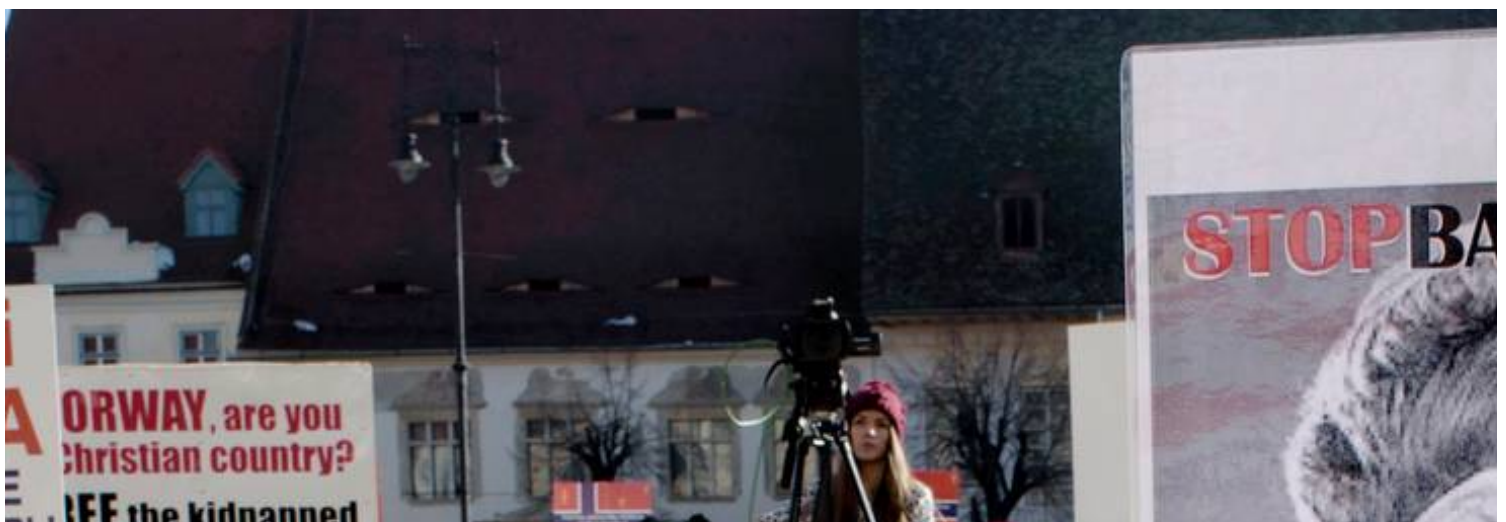
- Pågangen har vært ganske formidabel, både på e-post og på telefonen, sier Anders Henriksen, fungerende seksjonsdirektør i Bufdir (Barne-, ungdoms- og familiedirektoratet) som har ansvar for det statlige barnevernet.

En av kanalene opprørte rumenere har brukt for å få kontakt med det norske barnevernet, er etatens alarmtelefon for barn og unge.

- I perioder har vi hatt så mange oppringinger på denne at det har vært vanskelig for andre å komme gjennom, sier Henriksen.

De har samarbeidet både med Barne-, inkluderings- og likestillingsdepartementet og med Utenriksdepartementet for å nå ut med informasjon i Romania.

- Vi føler at vi har nådd ut med en del, blant annet i rumenske aviser, som balanserer bildet og forklarer det norske systemet. Men denne saken ble veldig stor veldig raskt, sier Henriksen.

PLAKATUL «Norway, stop child kidnapping!» har Fylkesmannen i Sogn og Fjordane fått en utenlandsk

spredde med hjelp av Facebook og er identisk
verden over. Lokale aktivister laster ned
filene og får trykket opp profesjonelt
utformede bannere og plakater

delegasjon på døren for å diskutere en enkeltsak. Det skjedde i januar, da ni representanter fra det rumenske parlamentet, to ansatte fra Romanias ambassade og et helt team fra rumensk TV tok turen til Førde.

Den rumenske delegasjonen kom for å finne løsninger som kunne hjelpe dem å «forene denne vakre familien», uttalte de til Firda. De ville også prøve å få til et bedre samarbeid mellom myndighetene i Norge og Romania.

- Det er stort press på myndighetene i Romania, dette er en vanskelig sak for dem også, sier fylkesmann Anne Karin Hamre.

Hun la vekt på å informere om norsk barnevern, og forklare at Fylkesmannen ikke kan gripe inn i fylkesnemndens arbeid.

- Det har vært en misforståelse om at dette handler om religion, men vi har understreket at religion aldri er årsaken.

- Forsto den rumenske delegasjonen deres synspunkter?

- Jeg opplever nok at det er kulturforskjeller mellom Norge og Romania. Det er et ulikt syn på barns rettigheter, og relativt store forskjeller i hvordan offentlige myndigheter fungerer. Det var en viss forskjell i synspunktene våre, ja.

FYLKESMANNEN TROR vi vil få se flere saker som denne i tiden fremover, der det stormer rundt norsk barnevern.

- Når andelen innvandrere som bosetter seg i Norge øker, samtidig som flere nordmenn gifter seg med utlendinger, vil det komme flere saker der det er store kulturforskjeller når det gjelder oppdragelse av barn, sier hun.

- Norsk lov på dette området må i større grad på dagsordenen fra sentrale myndigheter. Det er veldig krevende for kommunene å håndtere. I denne saken har det vært et massivt press mot en liten kommune som har fått flere hundre telefoner i løpet av en dag, sier Hamre.

BLANT DE POLITISKE tungvektene som besøkte Fylkesmannen, var en tidligere utenriksminister. Titus Corlatean sitter nå i det rumenske parlamentet, og var med i delegasjonen som kom ens ærend i forrige uke for å presse på.

Han beskriver hele saken som «et sjokk».

- Først trodde jeg at dette ikke kunne være sant, sier Corlatean. Han er erklært norgesvenn, etter et utvekslingsbesøk som ung jusstudent i Oslo først på 1990-tallet.

Etter turen til Vestlandet dro den rumenske delegasjonen til Oslo, der de hadde møter med sentrale politikere. Ferden gikk videre til Europarådet i Strasbourg, der han og andre rumenske folkevalgte foreslo en resolusjon som skal «balansere hensynet til barnas interesser og behovet for å holde familier samlet». Den norsk-rumenske familiens sak er nevnt i forslaget, som fikk støtte fra representanter fra 14 medlemsland. Det skal nå vurderes nærmere av generalsekretær Thorbjørn Jagland og hans folk.

DEN NORSK-RUMENSKE familiens støttespillere har hevdet i flere medier at utenfor all demokratisk og juridisk omsorgsovertakelsen kan skyldes norske myndigheters frykt for kristen indoktrinering. Pinsebevegelsens Lederråd i Norge har ikke merket noen slik frykt.

- Vi opplever at norske myndigheter, inkludert barnevernet, behandler ulike religiøse grupper på en rettfærdig og god måte, skriver leder for Pinsebevegelsens Lederråd, Sigmund Kristoffersen, og pressetalsmann Andreas Hegertun i en pressemelding. De norske pinsetoppene understreker at de ikke tar stilling til den aktuelle saken.

I Norge er det forbudt med fysisk avstraffelse av barn.

- Kirken skal formidle Guds ubetingede kjærlighet overfor barna, og vi finner

ingen holdbar teologisk begrunnelse for å bruke fysisk vold som straff når barn gjør noe galt, skriver de i pressemeldingen.

PASTOR IOAN BRIES HJERTE er fullt av takknemlighet overfor Norge og nordmenn. Men nå er øynene sørgmodige. Han lener seg tungt over det store møtebordet i kjelleren av Emanuel-kirken - en pinsemenighet i Sibiu med 700 medlemmer.

- Vi vet hvordan det er å leve under et diktatur, sier han alvorlig.

- Under kommunistdiktaturet hjalp Norge mange forfulgte kristne her i Romania. Men nå er en del av vårt gamle autoritære system blitt innført hos dere. Det er forferdelig. Gjennom våre protester vil vi åpne øynene på det norske folk. Vi må hjelpe dere med å forandret dette lovverket, sier pastoren.

Med seg rundt bordet har han seks andre pastorer fra byen. For første gang har alle trossamfunnene i Sibiu samlet seg om en felles sak. Pinsevennene, de ortodokse, katolikkene, lutheranerne, baptistene: Alle har de bedt sine soknebarn slutte opp om protesten. Det har ikke skjedd før, i en del av Romania der den etniske og religiøse miksen av rumenere, ungarere, tyskere og romfolk er stor.

Pastor Brie har studert saken nøye. Han har snakket med familien, satt seg inn i det norske lovverket, han sier han har lest alle tilgjengelige sakspapirer.

- Aller først, og dette er viktig: Vi fordømmer alle former for vold og overgrep mot barn. Men det som har skjedd her, er også et overgrep: Fem barn er skilt fra foreldrene, og barna er skilt fra hverandre. Den minste er bare noen måneder gammel. Det er en forbrytelse, sier Brie.

En av hans kolleger ser ingen som helst forskjell på måten barnevernet opererer på og terrorgruppen IS' kidnappingsstrategier.

OPPHISSELSER ER IKKE blitt mindre av at aksjonistene har feiltolket den offisielle, men kompliserte, norske barnevernsstatistikken fullstendig.

- I 2013 gikk det norske barnevernet inn i sakene til drøye 53.000 barn. Av disse ble 9010 tatt - og det var bare det året, sier pastor Brie.

Regnestykket hans er helt feil: Tallene er hentet fra norske myndigheters hjemmesider. Men de refererer ikke til nye saker dette ene året, slik pastoren sier, men til totalen. Noen av barna kom inn i systemet helt tilbake på 1990-tallet. Sannheten er at fylkesnemndene tok over omsorgen for 1653 nye barn dette året, ikke over 9000.

Pastoren har også regnet seg frem til at 20.000 barn ble tatt av barnevernet året etter. Dette er enda mer feil.

Men under en varm januarsol utenfor katedralen får de 5000 fremmøtte i Sibiu høre fra byens fremste religiøse ledere at 20.000 norske barn blir tatt hvert år, og at svimlende 120.000 nordmenn arbeider i barnevernet - også dette fullstendig feil. Barnevernet er en etat som «har infiltrert alle deler av samfunnet» og som sprer angst i vanlige, norske familier, blir de fortalt.

STATSRÅDEN SOM HAR ANSVARET for den påstått diktatoriske etaten kjenner godt til den harde retorikken og alle tallfeilene. Solveig Horne har fått sin dose av meldinger fra Romania på Facebook-veggen sin, og sier det voldsomme engasjementet gjør inntrykk.

- Norge har et forbud mot å slå barn, og vi skal være stolte av det lovverket vi har. Samtidig er det ikke så mange år siden det var lov å slå barn også i Norge, og mange har også opplevd å bli slått selv. Det vi må sørge for, er å nå ut med god informasjon. Vi må få frem at barnevernet er der for å hjelpe, og at veldig mange har stor nytte av arbeidet barnevernet gjør, sier Horne.

I fjor høst sendte departementet ut et rundskriv som skal hjelpe kommuner

som plutselig får ambassadører og verdenspressen på døren. Regjeringen arbeider også med å få implementert en internasjonal barnevern-konvensjon i det norske lovverket. Den skal gjøre dialogen med andre land enklere. I noen tilfeller vil det også bli mulig å overføre barnevernssaker fra Norge til en annen stat, noe som i dag ikke går an.

e
n
t
er

SELV OM BARNEVERNET i Norge har fått massiv kritikk fra utlandet også i andre saker, er det ingen som når opp mot Naustdal-saken i omfang og styrke. Hvordan er det mulig at en enkelt barnevernssak får så enorm oppmerksomhet?

- Romania er fortsatt et svært tradisjonelt samfunn, der familien står veldig sterkt. Det å slå barna litt blir sett på som et langt mindre overgrep enn å ta barna fra foreldrene, sier Oana Popescu, politisk analytiker og grunnlegger av

tenketanken Global Focus i Bucuresti.

Hun er en av dem som har tatt til motmæle mot den voldsomme stormen mot Norge.

Enda viktigere tror hun det er at Naustdal-familien og de nærmeste støttespillerne tilhører pinsebevegelsen, som er velorganisert. Det er også tette bånd til pinsemiljøet i USA.

- Kampanjen har åpenbart vært godt organisert og finansiert, med profesjonelt laget kampanjemateriell. Og de har visst hvilke knapper de skal trykke på: Familieverdier, rumeneres følelse av å være marginalisert i Europa, og religion, sier Popescu.

Romania er en av EUs fattigste stater, og har i mange år slitt med dårlig økonomi, sosiale problemer, korrupsjon og kaotiske tilstander i toppen av det politiske systemet.

Romania står dessuten foran valgkamp både lokalt og nasjonalt.

- Politikerne ønsker et godt forhold til kirkene når det nærmer seg valg, fordi kirkene har så stor innflytelse på folkemeningen. Derfor har de kastet seg på, sier Popescu.

Hun tror det kommunistiske systemet - som de fleste voksne rumenere har opplevd på kroppen - har satt spor når det gjelder synet på voldsbruk. For selv om Romania også har strenge lover som forbyr vold mot barn, har ikke holdningene fulgt med, ifølge henne.

- Undersøkelser viser at 45-60 prosent av foreldrene fortsatt bruker vold. Det

kan være veldig vanskelig å oppdra dine egne barn på en annen måte enn den du selv opplevde som barn, sier analytikeren.

I STORMENS ØYE, den vesle bygden i Naustdal, er det fortsatt stille. Barna som bodde her er mange timers kjøring unna.

Foreldrene får treffe babyen ukentlig under tilsyn. Bare mor får treffe de mellomste barna, også det under tilsyn. Ingen av foreldrene har sett de eldste barna siden november.

Søsknene, som er plassert hos tre ulike familier, skal ha fått møte hverandre én gang de siste tre månedene.

Ingen kan svare på når - eller om - noen av barna kommer til å flytte inn i de tomme barnerommene igjen.

DEL ARTIKKEL

SKAL DU SELGE BOLIG I 2016?

MITTANBUD GJØR DET **ENDA ENKLERE** Å SKAFFE EN DYKTIG MEGLER!

Bli kontaktet med tilbud fra flere meglere i Bergen! *Velg og vrak!*

START HER »

DET SISTE FRA BT MAGASINET

NORSK ATTRAKSJON

I Paris og Kristiania glodde folk når Nikolai Astrup kom gåande. Hundre år seinare vekkjer jølstringen igjen oppsikt i Europa.

OK, DE HØRER IKKE. DA BRENNER JEG INSTITUSJONEN NED.

Stavanger, august 2014. Ei 15 år gammel jente sender en epost til Aftenbladet. Ida bor på en barnevernsinstitusjon mens hun venter på å bli...

FRITT VILT

For 341 kvinner i Bergen begynte marerittet med freden i mai 1945.

HELTER FRA BERGEN

Bergen har forsynt norsk skiidrett med enestående gener. Bare se på Aksel Lund Svindal. Han er vår. Langt på vei.

EN KLYPE SALT

HVA SKAL OLJEUNGENE LEVE AV HVIS DE IKKE SKAL LEVE AV OLJE?

Nå er alle på jakt etter en
plan B.

KONTAKTINFORMASJONTIPS OSS

**Ansvarlig
redaktør:**

Øyulf Hjertenes

Reportasjesjef:

Helge O. Svela

Vakthavende:

SMS / MMS: 2211

Tipstelefon:

02211

Epost:

2211@bt.no

Send oss bilder

og video: 2211.no

RSS

Nyheter

Lokalt

Utenriks

Bergenpuls

KUNDESIDER

Bli abonnent

Min side

Kundeportal

BT Fordel

Annonsering

Personvernpolicy

nyhetsweb@bt.no

Adresse:

Krinkelkroken 1,
Postboks 7240
5020 Bergen

Bergens Tidende
arbeider etter Vær
Varsom-plakatens
regler for god
presseskikk.

© Bergens
Tidende